

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد و مزایای روش تدریس آموزگار محور در نظام تعلیم و تربیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم بهداشتی، روانشناسی، مدیریت و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرزانه محمدی - کارشناسی تاریخ دانشگاه پیام نور واحد ایزه

یاسر فردیان - کاردانی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایزه

فوزیه بنی سعید - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد امیدیه

زینب رفیع زاده - کارشناس حوزوی سطح ۲ حوزه علمیه فاطمه زهرا (س) دهلران

فاطمه رفیع زاده - کارشناسی صنایع شیمیایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهلران

خلاصه مقاله:

سبک های یادگیری را مجموعه ای از نگرش ها و اقداماتی تعریف می کند که دنیای رسمی و غیررسمی یادگیری را به روی دانش آموزان باز می کند. این نیروی ظرفیتی است که دسترسی دانش آموز به یادگیری و آموزش را با ایجاد محیط هایی در اطراف روش ها، فرآیندها و محصولات قابل قبول یادگیری تحت تاثیر قرار می دهد اما همانطور که یادگیرندگان بر اساس یک سبک خاص یاد می گیرند، آموزگاران نیز سبک های تدریس خاصی را نشان می دهند. اکثر محققین موافق هستند که سبک های تدریس در امتداد پیوستاری عمل می کنند که از آموزگار محور تا دانش آموز محور را در بر می گیرد. در توصیف این سبک ها، محققان تمایل دارند بر معیارهایی مانند کنترل بر زمان و رویه ها، مشارکت دانش آموز و مواد مورد استفاده در کلاس تمرکز کنند. در یادگیری آموزگار محور - رویکرد سنتی یا مرسوم تر - معلم در نقش آشنای سخنران کلاسی عمل می کند و اطلاعاتی را به دانش آموزان ارائه می دهد که انتظار می رود دانش ارائه شده را به طور منفعل دریافت کنند. هدف از این مقاله بررسی ابعاد و مزایای روش تدریس آموزگار محور مد نظر نویسندگان بوده که در این مجال تلاش شده با رویکردی توصیفی و بکارگیری منابع کتابخانه ای و مرور مقالات مربوطه به ابعاد این موضوع پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، آموزگار محور، سخنرانی، بارش مغزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1626867>

